

Rezumatul tezei de abilitare

PROVOCĂRI CONTEMPORANE ÎN MEDICINA DE URGENȚĂ

Conf. Univ. Dr. Tudor CIUHODARU

Teza de abilitare intitulată **Provocări contemporane în medicina de urgență**, redactată conform normelor CNATDCU, reprezintă sinteza activității mele profesionale, de cercetare și didactice, asociind cele mai semnificative rezultate științifice obținute și publicate după obținerea titlului de doctor în medicină în 2009.

Teza de abilitare este structurată pe trei secțiuni principale, organizate pe capitole și subcapitole după cum urmează:

Prima secțiune constituie o trecere în revistă a carierei profesionale, sintetizând activitatea profesională, rezultatele științifice și academice obținute pe parcursul a 31 de ani de activitate în domeniul medicinei de urgență, precum și o sinteză a principalelor direcții de cercetare abordate și a rezultatelor specifice obținute.

Mi-am început **activitatea profesională** odată cu absolvirea Facultății de Medicină Generală din cadrul Universității de Medicină și Farmacie “Gr. T. Popa” din Iași, în 1993 (diploma seria L nr. 1255), continuând cu stagiatura în acordarea de asistență medicală, urmată de rezidențiat în specialitatea medicină de urgență între 1995 și 1998. Din 1998 și până în 2002 am activat ca medic specialist în medicina de urgență în cadrul Spitalul Clinic de Urgență „Sf. Ioan” din Iași, iar din 2002 sunt medic primar pe medicina de urgență (ordin MS nr. 684/2002).

Începând cu anul 1995 am participat la peste 75 de cursuri de perfecționare postuniversitare în medicina de urgență și în domenii conexe precum psihiatrie, histopatologie, consumul de droguri, malpraxis, răspundere și responsabilitate medicală, etc.

Referitor la **activitatea de cercetare**, debutul a avut loc odată cu înscrierea în cadrul programului de doctorat în anul 2005 la Universitatea de Medicină și Farmacie „Gr. T. Popa” din Iași, sub coordonarea profesor universitar dr. Astărăstoaie Vasile, program absolvit în 2009 prin obținerea titlului de doctor în medicină cu teza intitulată ***Pacientul suicidar în serviciul de urgențe***, titlu de doctor fiind atestat de către Ministerul Educației și Cercetării din România cu documentul seria G, numărul 0005666, din 23 septembrie 2010. Informațiile colectate și rezultatele obținute în cadrul programului de pregătire pentru doctorat și în cadrul activităților ulterioare au fost diseminate prin articole publicate în reviste de specialitate în țară și străinătate. Menționez în acest sens 50 articole publicate (din care 36 articole în reviste indexate ISI, cu sau fără factor de impact), 29 lucrări comunicate la diverse conferințe, congrese, simpozioane. Am participat la peste 30 conferințe naționale cât și internaționale, congrese, sesiuni de comunicări

științifice, simpozioane. Confirmarea academică și științifică internațională asigurată de cele 152 de citări (fără autocitări) ale lucrărilor la care am participat, și în care au fost publicate rezultatele remarcabile ale cercetărilor colectivelor de cercetare din care am făcut parte, în reviste indexate Web of Science, mi-au adus un indice h (Hirsch) în valoare de 7.

Activitatea didactică a debutat în 2003, ca formator pe medicina de urgență, continuând cu activitatea de cadru didactic asociat la Universitatea Tehnică "Gh. Asachi" Iași, Facultatea de Știința și Ingineria Materialelor, Departamentul "Securitate și Sănătate în Muncă", unde am predat și susținut lucrări practice și alte activități prevăzute în fișa postului la disciplinele Accidente de Muncă. Măsuri de prim ajutor (2004-2006, 2013-2018). Dorința continuă de a învăța pe alții, m-a făcut să mă implic în activități educaționale în mai multe direcții care țin de medicina de urgență. Astfel, din 2013 sunt cadru didactic la Universitatea APOLLONIA din Iași, inițial desfășurând activități de predare în regim asociat, ulterior titular ca șef de lucrări și conferențiar în cadrul aceleiași universități.

Principalele domenii și direcții de cercetare abordate în cadrul eforturilor academice accentuează în mod special rezultatele obținute în domeniul medicinei, în mod special în medicina de urgență, și se referă la:

medicina de urgență - domeniu dinamic și vital al sistemului medical, situat în prima linie a îngrijirii pacienților critici. Acesta oferă provocarea și satisfacția intervențiilor rapide, decisive, care pot salva vieți în doar câteva minute. Am avut ocazia să întâlnesc o mare diversitate de patologii, de la traumatisme severe și accidente rutiere, până la urgențe cardiovasculare, respiratorii sau metabolice. Provocările actuale includ suprasolicitarea unităților de primiri urgențe, creșterea numărului de prezentări nejustificate, lipsa resurselor umane și tehnologice adecvate, precum și nevoia de standardizare a protocoalelor de intervenție. De asemenea, pandemia COVID-19 a evidențiat fragilitatea sistemului de urgență și nevoia unor măsuri adaptative rapide;

sucidul - o problemă majoră de sănătate publică, cu impact emoțional, social și economic semnificativ. Este un fenomen complex, influențat de o multitudine de factori biologici, psihologici, sociali și contextuali. Este interesant prin faptul că nu are o singură cauză, ci reflectă adesea o acumulare de suferințe și vulnerabilități greu de detectat la timp. Provocările actuale includ subraportarea tentativelor de suicid, stigmatizarea persoanelor aflate în criză, lipsa intervențiilor rapide și accesibile, mai ales în mediile vulnerabile. În mediul spitalicesc, suicidul este o urgență psiho-medicală care necesită evaluare rapidă, protecție și orientare terapeutică;

abuzul de substanțe toxice - una dintre cele mai frecvente cauze de prezentare în unitățile de primiri urgențe, reprezentând o provocare constantă pentru personalul medical. Este

interesant prin varietatea tipurilor de substanțe implicate (medicamente, alcool, droguri recreaționale, produse chimice) și prin manifestările clinice diverse, de la intoxicații ușoare la comă profundă sau chiar moarte subită. Provocările actuale includ identificarea rapidă a substanței implicate, accesul dificil la teste toxicologice disponibile imediat, gestionarea complicațiilor acute și stabilirea conduitei terapeutice adecvate. În plus, intervenția medicală trebuie însoțită de o abordare integrată care să ia în considerare riscul de recidivă și nevoia de consiliere ulterioară;

tehnologii emergente și materiale avansate - devin tot mai relevante în medicina de urgență, oferind soluții inovatoare pentru diagnosticul rapid, tratamentul eficient și monitorizarea pacienților critici. Biopolimerii, nanomaterialele și senzorii inteligenți permit dezvoltarea de pansamente active, dispozitive de livrare controlată a medicamentelor sau platforme portabile de analiză toxicologică. Provocările actuale includ integrarea acestor tehnologii în fluxul clinic, validarea lor în medii cu ritm alert și formarea personalului în utilizarea acestora;

alte direcții de cercetare includ educația pe medicina de urgență, vulnerabilitatea domestică și socială a dependenților de substanțe interzise, traumatologia din diverse cauze în contextul unității de primiri urgențe, punerea în primejdie a vieții în context suicidal.

A doua secțiune a tezei de abilitare este centrată pe perspectivele de dezvoltare a carierei academice, științifice și profesionale, care se derulează pe următoarele direcții:

din punct de vedere academic și științific, voi continua eforturile depuse în domeniile de interes mai sus menționate, pentru a aprofunda și dezvolta rezultatele obținute, și pentru a identifica noi direcții de cercetare, urmând ca rezultatele nou obținute, așa cum am făcut până acum, să le propun atenției celor interesați la manifestări științifice naționale și internaționale și publica ulterior în reviste indexate Web of Science.

din punct de vedere al carierei didactice universitare, îmi propun în principiu dezvoltarea abilităților și a tehnicilor de predare în cadrul domeniilor de competență actuale. În acest sens mi-am stabilit o serie de obiective structurate în obiective imediate, pe termen scurt, și pe termen lung.

din punct de vedere profesional, am lucrat și voi continua să lucrez la noi metode și direcții de îmbunătățire a procesului de abordare în cazurile de medicină de urgență cu care mă confrunt în activitatea zilnică. Consider că toate elementele specificate mai sus nu pot fi dissociate unele de altele, planul profesional facilitează planul academic, științific, ce sprijină cariera didactică ce inerent se întoarce ca suport pentru planul profesional.

A treia secțiune prezintă lista bibliografică, atent selecționată în vederea elaborării și susținerii tezei mele de abilitare, incluzând atât articolele proprii ce stau la fundamentarea carierei mele medicale cât alte articole aparținând unor domenii conexe expertizei profesionale.